

arbejde for sig paa sin Symaskine, vil ikke have Erstatningsansvar efter denne Lov, fordi hun i øvrigt ikke har Erstatningsansvar efter Loven. Den tilfældige Medhjælp, hun her faar, kunde ellers komme til at paaføre hende en Byrde, som gaar helt ud over, hvad Loven vil lægge paa Arbejdsgiveren.

Loven tænkes altsaa udvidet til at omfatte Erstatningsansvar for alle, der beskæftiger andre i deres Tjeneste, og dergennem vil Antallet af de her i Landet forsikrede blive betydeligt forøget. Forøgelsen er anslaaet til at andrage fra 450,000 Arbejdere til cirka 800,000, altsaa en Forøgelse af 350,000. Udvidelsen falder særlig paa Industrien. Da Industriulykkesforsikringsloven var den første, der blev til, var saa mange undtagne derfra. Man mener, at Antallet af de forsikrede her vil stige med 175,000. Dernæst vil hele den tjenende Klasse, Tyendet, komme ind med 75,000, det mindre Landbrug med 80,000, Søfolk og Fiskere med en 15,000. For det større Landbrugs Vedkommende, hvis Ulykkesforsikring er organiseret i den sidste af vore Ulykkesforsikringslove, vil Antallet af de forsikrede derimod ikke blive forøget, da denne Lov i Virkeligheden i Forvejen omfattede hele dets Medhjælp. Forøgelsen er altsaa, som man ser, meget stor, navnlig for Industrien.

Det vil sikkert erkendes, at en af de vigtigste Opgaver, der er at løse ved denne Lov, er at tilvejebringe Ensartethed for Forsikring indenfor Industriens Verden, hvor alt for ofte det Tilfælde har fundet Sted, at en Arbejder kom til Skade under Forhold, der lignede det Forhold, hvorunder en anden Arbejder var kommet til Skade, fuldkomment, som den ene Draabe Vand ligner den anden, men hvor alligevel den ene Arbejder var forsikret og fik Erstatning, men den anden paa Grund af den tidligere Lovs tekniske Udformning og de Principper, der laa til Grund derfor, intet kunde faa. Der opstod derved forstaaelig Bitterhed, Mangel paa Forstaaelse overfor Resultatet, Anklager overfor dem, der forvaltede Loven i den mest humane Aand, men som skulde holde Loven. Man har ofte ment, at Arbejderforsikrings-Raadet i saa Henseende afviste Folk, der havde samme Krav som andre. De havde det ikke efter Loven, men utvivlsomt efter Ret og Billighed. I dette Forhold vil der nu blive tilvejebragt Ensartethed, hvis den høje Rigsdag medvirker til Lovforslagets Gennemførelse.

Det næste Hovedprincip med Hensyn

til Ensartethedens Gennemførelse paa dette Omraade er dette, at naar Lovforslaget gennemføres, skal Erstatningsansvaret fremtidig altid dækkes ved Forsikring. Der indføres altsaa for Arbejdsgiveren en Forsikringspligt med Hensyn til hans Erstatningsansvar; han skal afgive sin Risiko. Han kan afgive den enten til et gensidigt Forsikringselskab eller Aktieselskab eller til et Forsikringsforbund, som er foreslaaet indrettet for Rederi- og Fiskerivirksomhed paa Grund af disses særlige Forhold. Man har i Folketinget, for øvrigt ogsaa udenfor dette, drøftet Muligheden af i Stedet for at lade Risikoen afgive til forskellige konkurrerende Selskaber at oprette en Statsanstalt for Ulykkesforsikring, i hvilken al Risiko skulde samles og forvaltes. Den Maade, hvorpaa vort Forsikringsvæsen har udviklet sig, og hvorpaa disse Love er blevet forvaltet i de snart 20 Aar, hvori vi har haft Ulykkesforsikring, har imidlertid ikke indgivet Folketinget, saa lidt som Regeringen, den Tro, at det var nødvendigt at gaa over til en Rigsforsikringsanstalt nu; men paa Foranledning af Folketingsudvalget blev for øvrigt Spørgsmaalet overvejet, og det vil i hvert Fald være nyttigt at have den Tanke for Øje, at man kan overgaa til en saadan Rigsforsikringsanstalt for dergennem at modvirke eventuelle Forsøg fra en eller anden Sammenslutnings Side paa at ordne disse Forhold paa en uheldig Maade.

Jeg har nævnt, at Lovforslaget indfører Enhed i vor Ulykkesforsikring. Dette Princip: Enhed, medfører store Udvidelser med Hensyn til Omfanget af de forsikrede. I øvrigt medfører Lovforslaget Udvidelser ogsaa paa andre Omraader. Selve Begrebet Ulykkestilfælde er blevet en Del udvidet. I den bestaaende Lovgivning er kun det egentlige Ulykkestilfælde forsikret. I dette Lovforslag medtages, hvad der er defineret som skadelig Paavirkning af højst nogle faa Dages Varighed, hvor ikke noget egentligt Ulykkestilfælde kan konstateres, men hvor Paavirkningen maa siges at have et Ulykkestilfældes Karakter. Det er vistnok særlig i Sø- og Fiskerivirksomhed, at saadanne skadelige Paavirkninger af nogle faa Dages Varighed hidtil har givet Anledning til Tvivl om, hvorvidt et Ulykkestilfælde var indtraadt, og hvorfor man har ment, at Forholdene ubetinget gjorde det ønskeligt, at disse Tilfælde sidestilledes med Ulykkestilfælde. Derimod gaar Lovforslaget ikke saa vidt, som enkelte havde ønsket og tænkt sig Muligheden af, nemlig at optage ogsaa de egentlige Erhvervs sygdomme. Saaledes som Ulykkesforsikringslovforslaget er konstru-